

ΦΩΝΗ ΤΗΣ ΗΠΕΙΡΟΥ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ

Έν Ελλάδι Δρ. 8
Έν τῷ Ἐξωτερικῷ Φρ. Δρ. 10

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΝ

Πᾶσα αἴτησις ἀπευθύνεται :
Διεύθυνσιν **Φωνῆς τῆς Ἡπείρου**
Ἀθῆναις

ΕΤΟΣ ΔΕΚΑΤΟΝ ΤΡΙΤΟΝ ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ

Γίνονται δεκταὶ προκαταβολικῶς 15 Σεπτεμβρίου 1904. Ὁφείλουσι δὲ οἱ ἐπιθυμοῦντες νὰ ἐγγραφῶσι συνδρομηταὶ νὰ ὑποστῇσι καὶ τὴν συνδρομὴν αὐτῶν καὶ νὰ ἀπευθύνωνται δι' ἐπιστολῆς ἢ ταχυδρομικοῦ δελετηρίου πρὸς τὸν συντάκτην κ. ΓΕΩΡΓ. Κ. ΓΑΓΑΡΗΝ.

Ἡ «Φωνὴ τῆς Ἡπείρου» εἶνε τὸ μόνον Ἡπειρωτικὸν ὄργανον τὸ ὁποῖον ἀπὸ δέκα τριῶν ἐτῶν συνηγορεῖ ὑπὲρ τῶν Ἡπειρωτικῶν ζητημάτων καὶ ὑπὲρ τῶν ἀπανταχοῦ διεσπαρμένων Ἡπειρωτῶν.

μεγάλῃ κίνησις παρατηρεῖται
Κατ' αὐτὰς εἰς τὰ ἐν Ἰταλίᾳ ἐδρεύοντα κομιτάτα τὰ σκοπὸν ἔχοντα νὰ ἐξεγείρῃσι τοὺς Ἀλβανοὺς καὶ νὰ ἐλκύσῃσι τὴν προσοχὴν αὐτῶν πρὸς τὸ Ἰταλικὸν Ἔθνος. Εἰς πίστῳσιν τούτου ἔχομεν τὰς πολλὰς καὶ ποικίλας ἐφημερίδας αἵτινες ἐκδιδόμεναι ἐν Ἰταλίᾳ πειρῶνται νὰ προλεϊνῶσι τὸ ἔδαφος τῆς ἐν Ἀλβανίᾳ ἐπικρατήσεως. Ὡς δικαιολογίαν τῆς τοιαύτης αὐτῶν πολιτικῆς φέρουσιν ὅτι οἱ Ἀλβανοὶ συνδέονται στενῶς μὲ τὸ Ἰταλικὸν ἔθνος, διότι ἐν Ἰταλίᾳ ὑπάρχουσιν ἀποικίαι Ἀλβανικαὶ μεταναστεύσασαι ἐξ Ἡπείρου πρό τινων ἐκατονταετηρίδων. Ὅτι ἐν Ἰταλίᾳ ὑπάρχουσιν Ἀλβανόγλωσσοι πληθυσμοὶ οὐδεὶς δύναται νὰ ἀμφισβητήσῃ, ἀλλ' ἐπίσης ἀναμφισβήτητον εἶνε ὅτι οἱ πληθυσμοὶ οὗτοι μετηγάστεισαν ἐκεῖ ἐξ Ἡπείρου κατὰ παρωχημένας ζοφεράς ἐποχάς. Ἀλλὰ καὶ ἐκεῖ, καίτοι τρὶς ἑκατὸν ἐτῶν ἐγκατασταθέντες, διετήρησαν ὅλην αὐτῶν τὴν ἐλληνικὴν δύναμιν, τὰ ἦθη, τὰ ἔθιμα, τὰς ἐκκλησιαστικὰς διατυπώσεις καὶ ἐν γένει ἀπάσας τὰς ἄλλας διατυπώσεις αἵτινες χαρακτηρίζουσι καὶ διακρίνουσι τὴν ἐλληνικὴν φυλὴν. Τὸ τοιοῦτον μᾶς κατέστησε γνωστὸν καὶ ὁ καθηγητῆς τοῦ Πανεπιστημίου κ. Καρολίδης ὅστις κατὰ τὸ παρελθὸν ἔτος ἐπεσκέφθη ἀπάσας τὰς πόλεις καὶ τὰ χωρία εἰς ἃ κατοικοῦσιν οἱ ἀπατρίδες οὗτοι Ἡπειῶται τοὺς ὁποίους ἡ Ἰταλικὴ διπλωματία ἐβάπτισεν εἰς Ἀλβανοὺς ἕνεκα τῆς Ἀλβανικῆς γλώσσης. Ἀλλ' ὡς εἶπ' ἡμεῖς καὶ εἰς προηγουμένον φύλλον ὁμιλοῦντες περὶ Μακεδονίας ἡ γλῶσσα δὲν εἶνε τὸ μόνον γνώρισμα τῆς ἐθνικότητος, οὕτω καὶ νῦν ὑποστηρίζομεν ὅτι οἱ Ἀλβανόγλωσσοι τῆς Ἰταλίας οὐδὲν ἄλλο εἰσὶν ἢ Ἡπειῶται Ἕλληνες ὁμιλοῦντες τὴν Ἀλβανικὴν γλῶσσαν ἢ Ἀλβανοὶ Ἡπειῶται Ἕλληνας. Αὐτοὶ οἱ ἴδιοι ἐρωτῶμενοι ἀπαντῶσιν εἰσέτι ὅτι εἰσὶν Ἕλληνες Greci. Δὲν λέγουσι ὅτι εἰσὶν Ἀλβανοὶ albanesi. Ὁ δὲ πολὺς Κρίσπης ὁ ἄλλοτε πρωθυπουργὸς τῆς Ἰταλίας ἐνημενίζετο νὰ διακηρύττῃ ὅτι τὰς φλέβας αὐτοῦ διέτρεχεν ἐλληνικὸν αἷμα. Μετὰ τὴν κατὰ τῆς Ἀβυσσηνίας ἐκστρατείαν καὶ τὸν ὄλεθρον ὃν ὑπέστησαν τὰ ὑπὸ τὸν στρατηγὸν Βερατιέρην Ἰταλικά στρατεύματα ἡ Ἰταλικὴ διπλωματία ἐστράφη εἰς γειτονικὰς χώρας καὶ ἐξήπλωσε τὰ δίκτυά της εἰς τὴν Ἡπειρον. Ἀπὸ τῆς στιγμῆς ταύτης ἐβάπτισαν τὴν Ἡπειρον εἰς Ἀλβανίαν, ἵδρυσαν εἰς Ἰταλίαν Ἀλβανικὰ κομιτάτα, μετωνόμασαν τοὺς ἐν Ἰταλίᾳ ἀποίκους Ἡπειρώτας Ἀλβανοὺς καὶ ἐπέβαλον εἰς τοὺς λογίους ἐξ αὐτῶν νὰ διακηρύττωσιν ἐφεξῆς ὅτι εἰσὶν Albanesi καὶ οὐχὶ Greci. Ἀπὸ τῆς ἐποχῆς ταύτης ἠναγκάσθη νὰ ἐξομώσῃ καὶ ὁ γηραιὸς Κρίσπης καὶ ἀπὸ ἑλ λ η ν μετεβλήθη εἰς Ἀ λ β α ν ὀ ν.

Αἱ ἐνέργειαι ἅπασαι τῶν Ἰταλῶν ἐνέχουσι πολιτικὸν καὶ κατακτητικὸν χαρακτῆρα καὶ δὲν πρέπει νὰ ἀπατῶνται περὶ τούτου οὔτε οἱ Ἀλβανοὶ οὔτε οἱ Ἡπειῶται. Ἰδίως οἱ Ἀλβανοὶ ὀφείλουσι νὰ ἀνοίξωσι τοὺς οφθαλμούς των, διότι γινόμενοι ὄργανα τῶν Ἰταλικῶν σχεδίων καὶ μηχανοραφίων καὶ τὴν πατρίδα των βλάπτουσι καὶ τοὺς ἄλλους γείτονας καὶ φίλους των. Συνεπικουροὶ εἰς τοὺς Ἰταλοὺς ἔρχονται καὶ οἱ Ῥωμοῦναι, οἵτινες, ἐκτός των Κουτσοβλάχων, ἐσκέφθησαν νὰ ἀσπασθῶσι καὶ τοὺς Ἀλβανούς. Εἰς Γκίικας, ἐκ τῶν ἐν Ρουμανίᾳ, ἀνηγόρευσε αὐτὸν Ἀλβανὸν ἡγεμόνα καὶ ἐργάζεται ὑπὲρ τῆς Ἀλβανικῆς ιδέας. Ἡ ἐσχάτως ἐκδοθεῖσα ἐν Ἰταλίᾳ «Κῆρυξ τῆς Ἀλβανίας» ἀναφέρει ὅτι ὁ ψευδοπρίγκηψ οὗτος Γκίικας περιηγήθεισας τὰς ἀνὰ τὴν Ρουμανίαν Ἀλβανικάς (!) ἀποικίας ἐγένετο παντάχῳ ἐνθουσιωδῶς δεκτὸς καὶ ἀνεκηρύχθη ἀρχηγὸς τῶν Ἀλβανικῶν κινήματων, λίαν δὲ προσεχῶς ἀπέρχεται εἰς Παρίσις. Ταῦτα τῶν ρουμάνων τὰ διαβήματα εἰσὶν ἐντελῶς ἐξωφρενικὰ, διότι ἐνῶ ὁ Γκίικας οὗτος ἀνακηρύσσεται ἀρχηγὸς τῶν Ἀλβανῶν ὡς κατὰ γόμενος ἐξ Ἀλβανῶν, ἄλλος αὐτοῦ συγγενὴς ὁ ἐν Θεσσαλονίκῃ πρίγκης Γκίικας ἐδημοσίευσεν κατὰ τὸν παρελθόντα Ἰούλιον εἰς τὰς ἐφημερίδας ὕβριστικὴν ἐπιστολὴν καὶ ἐδήλου ὅτι οἱ προπάτορές του ἐκ Φαναρίου κατήγοντο. Τώρα ἐφύσιν ἄλλος ἄνεμς καὶ ὁ Γκίικας ἀπὸ Φανῆριον μεθωρμίσθη εἰς Ἀλβανίαν.

ΤΑ ΕΝ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑ

Ὁ ἐν Θεσσαλονίκῃ ἀνταποκριτὴς τοῦ «Παρισινοῦ Χρόνου» κατῳρώπησε νὰ λάβῃ συνέντευξιν μετὰ τοῦ γενικοῦ Ἐπιθεωρητοῦ τῆς Μακεδονίας Χιλμῆ Πασᾶ ἐπὶ τοῦ ζητήματος τῶν ἀναφυσῶν περιπλοκῶν μεταξὺ Πατριαρχικῶν Ἑλλήνων καὶ ἐξαρχικῶν Βουλγάρων.

«Εἶνε ἐμφανές, παρατήρησεν ὁ Χιλμῆ Πασᾶς, ὅτι τὰ τοιαῦτα δὲν συντρέχουσιν εἰς τὴν ἐφαρμογὴν τῶν μεταρρυθμίσεων, ἀλλὰ δὲν πρέπει ν' ἀποδίδεται καὶ μεγάλη σημασία εἰς αὐτά. Οἱ Ἕλληνες διέπραξαν μέγα σφάλμα, ἀναμιχθέντες εἰς τὴν ἐπαναστατικὴν κίνησιν. Ἰσχυρίζονται, ὅτι θὰ καταστρέψωσι τὰς Βουλγαρικὰς συμμορίας, ἀλλὰ τὸ πρᾶγμα δὲν εἶνε τῶσφ εὐκολον, διότι οἱ Βούλγαροι ἐξωκεντρώθησαν μετὸν μικροπόλεμον αὐτῶν. Καὶ ἔπειτα ὅποια ὠφέληματα θὰ ἔχωσιν οἱ Ἕλληνες ἐκ τοῦ τοιούτου ἀγώνος; Καὶ ἐν καταστάσει τῶν Βουλγαρικῶν συμμοριῶν, ἡ Μακεδονία θὰ εἶνε περισσότερο ἐλληνικὴ παρ' ὅσον εἶνε; Αὐτὸ εἶνε εἰς μέγα λάθος. Καταδιώκομεν μετὰ τῆς αὐτῆς δραστηριότητος ὅλας τὰς ομάδας βουλγαρικής, ἐλληνικῆς, σερβικῆς, ρουμανικῆς. Ἡ στρατιωτικὴ ἀρχὴ καὶ ἡ ἀστυνομία ἔλαβε πρὸς τοῦτο διαταγὰς. Διὰ νὰ ἀποκαταστήσωμεν τὴν τάξιν, ἠξήσαμεν τὴν δύναμιν τῶν χρησιμοποιουμένων διὰ τὸν σκοπὸν αὐτὸν 10 τάγματων ἀπὸ 660 εἰς 1100 ἄνδρας κατὰ τάγμα. τὰ τάγματα αὐτὰ θὰ ποσταλῶσιν εἰς τὰ ἀπειλούμενα μέρη: τὴν Γευγελήν, τὰ Βοδενά, τὸ Γενιτζέ-Βαρδάρις. Τὰ ἀποσπάσματα μᾶς συνεκρούσθησαν μετὰ πολλὰς ἐλληνικὰς ομάδας καὶ συνέλαβον πολλοὺς αἰχμαλώτους. Οὗτοι βεβαίως, ὅτι δὲν εἶνε λησταί, ἀλλ' ἁπλῶς ὑπερασπιστὰι τῶν οἰκογενειῶν των καὶ τῆς θρησκείας των. Ὅπως δὴ ποτε θὰ δικασθῶσιν ἐνώπιον τῶν

ἀρμοδίων Δικαστηρίων καὶ θὰ τιμωρηθῶσιν, ἐὰν ἀποδειχθῶσιν ἔνοχοι. Ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις ἀνέλαβε τὴν υποχρέωσιν νὰ ἐπιβλέπῃ αὐστηρῶς τὰ σύνορά της καὶ νὰ ἐμποδίσῃ τὴν διάβασιν ομάδων καὶ τὴν μεταφορὰν ὀπλῶν καὶ πολεμοφοδίων. Δὲν φρονῶ, ὅτι κατὰ τὴν ἀνοιξὴν θὰ ἐκραγῇ ἐπαναστατικὸν κίνημα. Ἐν πάσῃ περιπτώσει θὰ εἴμεθα εἰς θέσιν νὰ καταδιώξωμεν ὅλας τὰς συμμορίας καὶ ομάδας». Ὁ γάλλος δημοσιογράφος παρατηρεῖ ἐπὶ τῶν ἀνωτέρω, ὅτι κατὰ καθήκον ὁ Χιλμῆ Πασᾶς εἶνε αἰσιόδοξος, διότι βεβαίως δὲν ἀγνοεῖ, ὅτι οἱ πατριαρχικοὶ Ἕλληνες καὶ οἱ ἐξαρχικοὶ Βούλγαροι ὀργανοῦνται καὶ παρασκευάζονται. Καὶ τί κάμνουσιν οἱ πολιτικοὶ Πρίκτορες; Ἀδιαφοροῦσι καὶ ἀρκοῦνται εἰς τὰς οἰκονομικὰς μεταρρυθμίσεις.

ΒΟΥΛΗ

Τὸ Βουλευτήριον τὴν Τετάρτην ἤγειν ἐσπῆν. Ἀπὸ τῆς 9ης π. μ. μὲ ἀναικτὰς τὰς πύλας τοῦ ἐκάλει διὰ τῆς ἀναπεπταμένης ἐπὶ τοῦ ἀετώματος σημαίας κυματίζουσας ἀπὸ ἐλαφροτάτας πνοῆς τοῦ ἀνέμου τοὺς πολιτικιστοὺς καὶ τοὺς ἐνδιαφερομένους νὰ παρακολουθήσουν τὰς ἐπαναλαμβανόμενας συνεδριάσεις τῶν πατέρων τοῦ ἔθνους.

Τάγμα στρατοῦ ὑπὸ ὑπὸ τὸν ταγματ. κ. Σερχμάκην μετὰ τῆς μουσικῆς τῆς φρουρᾶς εἶχε τοποθετηθῇ ἐνωρὶς τὸν περίβολον κόσμος δὲ ἀρκετὸς περιέργων εἶχε καταλάβει τὰ πεζοδρόμια καὶ τὸν κενὸν χώρον τοῦ περιβόλου ἀπὸ προίας. Ἡ τελετὴ τῶν ἐγκαινίων τῆς νέας συνόδου τῆς Βουλῆς καὶ ἐπομένως τοῦ νέου ὕψους τῶν βουλευτῶν δὲν εἶχε τίποτε τὸ ἀσύνηθες καὶ τὸ ἐνδιαφέρον, γεννημένη μετὰ τῆς συνήθους τυπικότητος. Εἰς τὴν αἴθυσαν δὲν ὑπῆρχον περισσότεροι τῶν 50 βουλευτῶν. Ὅλοι σχεδὸν οἱ κορυφαῖοι ἀπουσίαζον. Οἱ καταρθάνοντες ἀντιπρόσωποι τοῦ ἔθνους ἐχαίρειζον ἀλλήλους θερμῶς εἰς τὸν πυλῶνα καὶ τὴν αἴθυσαν, ὁ χαίρετισμὸς ἦτο θερμότερος καὶ αἱ ἐπιφωνήσεις ἐγκάρδιοι, αἱ μὲν αἰ ἴσως κατὰ τὴν Σύνοδον ταύτην, διότι ὅταν ἀρχίσουν αἱ τακτικαὶ συνεδριάσεις τῆς Βουλῆς θὰ γίνωνται ἄλλου εἴδους χαίρετισμοί! Εἰς τὴν αἴθυσαν δὲν εὐρίσκοντο περισσότεροι τῶν 8 κυρίων, ἐλάχιστοι δὲ ἦσαν καὶ οἱ ἀξιωματικοί. Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον προσήλθεν ἐν σώματι περὶ τὴν 10 π. μ. καὶ κατέλαβε πλὴν τοῦ προέδρου τῆς Κυβερνήσεως τὰ ἐδῶλια τῆς δευτέρας σειρᾶς, διότι οἱ ὑπουργικοὶ θῶκοι εἶχον παραχωρηθῇ εἰς τοὺς Συνεδικοὺς καὶ εἰς τὸν Σ. β. Μητροπολίτην. Ἀμέσως μετὰ τὴν ἀρξίν των ὑπουργῶν οἱ ὁποῖοι διὰ ζητωκραυγῶν ἐγένοντο δεκτοὶ εἰς τὸν περίβολον ὑπὸ διαφόρων θεσθηρῶν, ἤρχισεν ὁ Ἀγασμὸς, χερσισταύτων τοῦ Μητροπολίτου μεθ' ὀλοκλήρου τῆς ἱερᾶς Συνόδου καὶ τριῶν διακόνων. Ὁ Σ. β. Μητροπολίτης ἀπήγγειλε μεγαλοπρεπῶς τὴν εὐχὴν:

«Καὶ φύλαττε, Κύριε, τοὺς ἀντιπροσώπους τοῦ Ἑλληνικοῦ ἔθνους καὶ φώτισον αὐτοὺς βουλευσθαι καὶ πράττειν ἐπ' ἀγαθῇ τῆς πατρίδος...»

Μία φωνὴ ἐκ τοῦ θεοῦ!

— Μάλιστα!

Μετ' ὀλίγον ὁ Σ. β. Μητροπολίτης ἐξέπεμψε τὴν εὐχὴν. «Καὶ σῶσον, Κύριε τὸν λαόν σου...» Ἐκ νέων φόρων ἴσως!

Τὴν 10 1)2 ἐπερατώθη ὁ ἀγιασμός. Ὁ Μητροπολίτης ἐράνησε τοὺς βουλευτὰς διὰ τοῦ ἀγιαστηρίου. Ὁ προσωρινὸς πρόεδρος κ. Τραυλὸς δίδει τὸν λόγον εἰς τὸν Πρόεδρον τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου κ. Θεοτόκην, ὅστις ἀνερχόμενος εἰς τὸ βῆμα ἀνακινῶναι τὸ Διάταγμα τῆς ἐνάρξεως τῆς νέας Συνόδου τῆς Βουλῆς. Μετὰ τοῦτο ὁ κ. Πρόεδρος δηλοῖ ἐκτελουντος τοῦ κ. Γερᾶκη καθήκοντα ὑποβολῆς, ὅτι αἱ κύριαι β ο υ λ ε υ τ α ἱ θὰ κληθῶν πρὸς ἐκλογὴν τοῦ προέδρου, ὅταν τὸ προεδρεῖον πει-
σθῇ, ὅτι ὑπάρχει ἐν Ἀθήναις ἀριθμὸς βουλευ-
των ἐπαρκῆς διὰ τὴν ἀπαρτίαν.

— Καλὸ Γενάρη, ἀκούεται λέγων ὁ κ. Με-
λισσηνός. Οὕτως ἐγένοντο τὰ ἐγκαίνια τῆς
νέας Συνόδου τῆς Βουλῆς.

ΕΝ ΚΟΡΥΤΣΑ

Τῇ 12 Νοεμβρίου.

Οὐ πρό πολλοῦ ἀνασυνέστη ἐνταῦθα ἡ πρό
30)ετία ὑπάρχουσα Φιλότης. Ἀδελφότης α' Ἀ-
γαπᾶτε ἀλλήλους». Κατὰ τὴν ἀνδροῦσιν αὐτῆς
προσῆλθον πολλοὶ τῶν ἀληθῶς πατριωτῶν, τῶν
γνωρίζοντων καὶ ἐκτιμῶντων τὰ ἐκ μᾶς τει-
αύτης συνεργασίας προκύπτοντα καλὰ καὶ ἰδρυ-
ταί τῆς ἀδελφότητος προσηγορεύθησαν Ἐν τῇ
αὐτῇ συνελεύσει τῇ ὑποδείξει τοῦ Παν. Μη-
τροπολίτου, ἐξελέγη παμψηφεὶ καὶ τὸ προε-
δρεῖον ταύτης, ἀποτελούμενον ἐξ ἀνδρῶν τιμῶ-
νων καὶ τὴν κοινωνίαν εἰς ἡν ἀνήκουσι καὶ
τὸ σωματεῖον, οὗτινες τὴν διοίκησιν ἀνέλαβον
ἀνθρωπικὴ ἀμερόληπτος εἰς μηδέναν ἄλλην με-
ρίδα ἢ τὴν τοῦ καθήκοντος ἀνήκοντες. Δυστυ-
χῶς ὁμως μετὰ δύο-τρεῖς προκαταρκτικὰς συ-
εδουσίαις ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ ἐπιτίμου προ-
έδρου, τοῦ Παν. Μητροπολίτου, τὸ Σωματεῖον
ἐπαυσε συνεδριάζον καὶ λειτουργεῖν, ἐνθ' πάν-
τες μετ' ἐνδιαφέροντος διηρώτων τὰ κατ' αὐτό.
Δὲν ἤργησεν ὁμως νὰ γνωσθῇ καὶ τὸ αἶτιον
τῆς κωλυσιεργίας, ὅπερ ἀνεκινώθη τῷ προε-
δρεῖῳ. Καθότι πρό ἡμερῶν προκαλεσασμένη παρ'
αὐτῇ ἡ Ε. Πανερ. τὸ προεδρεῖον ἀνεκίνωσε
αὐτῷ ὅτι ἐπειδὴ παράπιστα τινα ἡγήθησαν ἐκ
τινῶν μὴ μελῶν τῆς Ἀδελφότητος, ὅτι δῆθεν
μεροληπτικῶς ἡ Ε. Παν. εἰς τὸν διορισμὸν τοῦ
προεδρεῖου προέβη, διὰ τοῦτο εὐλογον θεωρεῖ
ὅπως προβῇ εἰς ἐκλογάς. Τούτο δὲ πρό τοῦ
ὑφιστάμενου ὑπὸ τοῦ Κανονισμοῦ χρόνος. Εἰς ταῦτα
οἱ προσελθόντες παρατήρησαν ὅτι ἡ Α. Π. τει-
αυτὰ τινα ἐπρεπε ν' ἀναμείνη ὡς ἀπορρέοντα
(γνωστὰ δὲ αὐτῇ) ἐν τῷ τοπικιστικῷ πνεύ-
ματις τινος, οἱ ὅποιοι ἠκούσθησαν ἀποδοκιμά-
ζοντες τὸν καταρτισμὸν τοῦ προεδρεῖου ὡς δῆ-
θεν ἀποτελεσθέντος ἐκ ξένων (,), ξένων πρό
18ετίας καὶ 25ετίας ἐγκατασταθέντων καὶ ἐν-
ταῦθα τὸ κέντρον τῶν ἐργασιῶν τῶν ἐχόντων,
καταργεῖν δὲ ἄλλων μὲν ἐκ τῆς αὐτῆς ἐπαρ-
χίας, ἄλλων δὲ ἐξ ὑμῶν τοῦτοιων. Ἐπειδὴ
πονοῦντες τὴν πατρίδα πᾶν ζήτημα μετὰ με-
γάλου ἐνδιαφέροντος ἐπιθυμοῦμεν νὰ ἐξετάζω-
μεν, ἐρωτῶμεν τὴν Α. Πανερῆτητα ἐκ μέρους
τινῶν ἡγήθησαν τὰ παρόπινα αὐτά, ὡς ἐκ τῶν
ὁποίων ἀναγκάζεται, ὡς λέγει, νὰ προβῇ εἰς
νέας ἐκλογάς· ἐὰν ἐκ μέρους τῶν ἀξιωματικῶν με-
λῶν τῶν παμψηφεὶ τὸ προεδρεῖον ἐκλεξάντων
(καὶ οὐχὶ ἐξ ὀφειλῆς ὡς ἡ Α. Πανερῆτης εἴ-
πεν), οὐδόλως εἰς τοῦτο ἐδικαικύντο, ἀφοῦ ὑ-
πάρχει κανονισμὸς ὅστις ἀναθεωρηθεὶς ἐνεκρίθη
καὶ ὑπ' αὐτῶν ἐν γενικῇ συνέλευσει ἐπεκυρώθη,
προβλέπων δὲ δι' ὅλας τὰς ἀνάγκας τοῦ σωμα-
τείου· ἐὰν δὲ ἐκ μέρους ξένων πρὸς τὴν ἀδελ-
φότητα, πῶς ἐπικούρουν αὐτὸν ἡ Α. Πανερῆ-
της, ἀφοῦ οὐδὲν ἄρθρον τοῦ κανονισμοῦ ἀπο-
κλείει τοὺς ξένους (ἂς μεταχειρισθῶμεν τὴν
φράσιν τὸν) τοῦ δικαιοῦτος καὶ τοῦ ἐλλείγου
ἐκλέγεσθαι. Ἀφοῦ δὲ τὰ ὑπὸ δύο ἢ πρῶτον ἐ-
γεγνητά παράπιστα προέρχονται ἐκ μὴ μελῶν
τοῦ σωματείου, οὕτως, ὡς ἀποδεικνύεται, παν-
τοῦ καὶ ἐν παντὶ ἐννοοῦσι νὰ σπειρώσιν ζιζάνια
διατὶ ἡ Α. Πανερῆτης ὁ ἀναλαβὼν τὴν συγ-
κρότησιν νέας συνελεύσεως δὲν ἔσχηκε ὑπ' ὀφει-
ῶν μόνον τοῖς μελεῖται ἀνέκειν νὰ κἀμους πα-
ραστάσεις καὶ ταύτας τῷ προεδρεῖῳ. Ἐπὶ τέ-
λους ὁ ἐπιθυμῶν νὰ ἐκφέρῃ ιδεᾶς ἀφορώσας τὸ
σωματεῖον, ἂς ἐγγραφῇ μέλῃς καὶ ἀκούσθῃς ἂς

κανονίσῃ τὰς ἐνεργείας τοῦ συμφώνως τῷ κανο-
νισμῷ ἔκ τῶν δηλώσεων τῆς Α. Πανερῆτης
εἰκάζεται ὅτι ἡ Ἀδελφότης, τὸ ἀνεξάρτητον
καὶ μηδεμίαν σχέσιν μὲ τὴν δηρογερῶντα καὶ
τοὺς ἐν τοῖς πράγμασιν ἔχον σωματεῖον τοῦτο
τὸ ὑποσχεόμενον τὴν ἐπὶ οὐλῶν τῶν πληγῶν
τῶν διαφόρων ἀποκλήρον τῆς τύχης, χρωματί-
ζεται ἐὰν θὰ ζήσῃ καὶ ὑπάρξῃ. Ἀλλὰ τοῦτο
οὐδὲν ἕτερον ἀποτέλεσμα θὰ ἔσχῃ ἢ τὴν ἀπα-
γοήτευσιν καὶ ἀποθάρρυνσιν (ἂντα ἀπευχόμεθα)
καὶ κατὰ συνέπειαν τὴν κατάρρευσιν παντός
καλοῦ πρὸς κοροσμὸν παθῶν τὰ ὅποια οἱ κλη-
θέντες εἰς τὴν διοίκησιν τῆς περὶ ἡς ὁ λόγος ἄ-
δελφότητος οὕτε κἀν ἡνῶνται ἢ γνῶσιν τούτων
εἶχον. Ἀλλὰς τε ὑπὸ τὴν δύναμιν τοῦ σκοποῦ
ὡς ἐκ τῆς προσωπικότητος τοῦ σωματείου α' Ἀγα-
πάτε ἀλλήλους», ὡς νέφος ἐπρεπε ταῦτα νὰ
διελκύντο πρὸ πάντων δὲ τῇ ἐνεργείᾳ καὶ πα-
τρικῇ μερίμνῃ τοῦ ἀπορρέοντος, ὅστις ἐτάχθη
πρὸς περισφύρσιν καὶ ἐφαρμογὴν τῶν κανονι-
σμών, τοὺς οἵους πᾶς τις πρέπει νὰ σέβεται.

Ἡ τὸ πῶς προεδρεῖον καταλαβούσα ἀπα-
γοήτευσις εἶναι προσαυτὴ ὥστε οἱ τοῦτο ἀποτε-
λόντες οὕτε κἀν ἐσκέψθησαν νὰ συνεχίσουσιν (τὴν
μὴ ἀρκαμένην) ἐργασίαν τῆς ἀδελφότητος, ἀφοῦ
αὐτῇ, ὡς ἀποτελεῖν σωματεῖον ἀνεξάρτητον καὶ
ἐκ τῶν σπληγγῶν τῆς κοινότητος γεννηθῇ,
ἡδύνατο κἀλλιστα νεμίμως καὶ νεμιμοσταγῶς νὰ
ἐργασθῇ ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ τακτικοῦ αὐ-
τῆς προέδρου καὶ τῇ συνεργασίᾳ πάντων τῶν
ἀξιωματικῶν μελῶν, ἅτινα προβήναι πᾶν ἅμα τῇ
συστάσει αὐτοῦ ἐσπεύσαν νὰ καταβάλλωσι τὸ νε-
μεμισμένον δικαίωμα ἐγγραφῆς.

ΝΑΥΤΙΚΑ

Χθὲς τὴν 3 1)2 μ. μ. ὥραν ἐν τοῖς γρα-
φείσις τοῦ ταμεῖου τοῦ ἐθνικοῦ στόλου συνήλθεν
ἡ ἐπιτροπὴ τοῦ ἰδρύματος τούτου κατὰ πρό-
σκλησιν τοῦ ὑπουργείου τῶν Ναυτικῶν. Ἡ ἐπι-
τροπὴ, ὡς γνωστὸν, αὕτη ἀποτελεῖται ἐκ τοῦ
ἀρχηγοῦ τῆς ἐν πόρῳ Προπαιδευτικῆς μερίδας
κ. Κομᾶ Ζώτου, πλοίαρχου, ἐκ τοῦ ἀρχηγοῦ
τῆς θεωρητικῆς μερίδας κ. Κουντουριώτου, πλοίαρ-
χου, ὑπασιπιστοῦ τοῦ Βασιλέως, ἐκ τοῦ διευ-
θυντοῦ τοῦ πολεμικοῦ ναυσταθμοῦ κ. Θ. Θεο-
χάρη, πλοίαρχου, ἐκ τοῦ ἀρχηγοῦ τοῦ Γενικοῦ
ἐπιτελείου τοῦ στρατοῦ κ. Κων. Σαπουτζάκη,
συνταγματάρχου, τοῦ πρῶταρχου τῶν γρα-
φείων τοῦ ταμεῖου τοῦ στόλου κ. Ν. Θεοχάρη,
ἀρχιφροντιστοῦ καὶ τοῦ προσωπερχοῦ τοῦ ὑπουρ-
γείου τῶν Ναυτικῶν κ. Ἀρ. Γιωτοπούλου πλω-
τάρχου. Τῆς συνεδριούσης ταύτης προήδρευεν
αὐτὸς οὗτος ὁ ὑπουργὸς τῶν Ναυτικῶν κ. Σ.
Κουμουνδούρος, μετέρχον δὲ καὶ ὁ ἀρχιμηχανι-
κὸς κ. Ἐπ. Τσακάλης, οἱ ναυπηγοὶ κ. κ. Γ.
Βίμπας, Α. Ἀναστασίου καὶ Παυλίδης καὶ ὁ
τμηματάρχης τοῦ πυροβολικοῦ κ. Α. Τσουκα-
λᾶς ὑποπλοίαρχος. Κατ' ἀρχὰς ἡ ἐπιτροπὴ ἡ-
κουσεν ἀνακινουμένην τὴν ἰσολογίαν τοῦ τα-
μεῖου τοῦ ἔτους 1904, ὃν καὶ ἀνέκρινεν, ἐπιφω-
λαχθεῖσα νὰ συνέλθῃ ἐκ νέου ὅπως ἐγγράφῃ
καὶ τὸν προϋπολογισμὸν τῶν ἐσόδων τοῦ ἔτους
1905. Μετὰ τοῦτο ὁ κ. ὑπουργὸς τῶν Ναυτι-
κῶν ἀνεκίνωσεν εἰς τὴν ἐπιτροπὴν τὴν ἀπύρα-
σιν τῆς Κυβερνήσεως περὶ ἀνασυντάξεως τῶν
κατὰ θάλασσαν δυνάμεων τῆς χώρας ἡμῶν, διὰ
τῆς ναυπηγήσεως νέων σκαφῶν, ἵνα οὕτω πλη-
ρωθῶσιν οἱ πλοῖα τοῦ Ἑλληνικοῦ. Ἐπίσης ὁ
κ. ὑπουργὸς ἀνέπτυξε τὰς διαφόρους φράσεις, ἂς
ἔλαβε τὸ ζήτημα τοῦτο καὶ τέλος τὴν ἀπόφα-
σιν τοῦ νὰ ναυπηγηθῶν πρὸ παντὸς ἄλλου τὰ
δωδεκά ἀντιτορπιλλικά, ἀνακινώσας ὅτι ἐκ
παρὰλλήλου ἡ κυβερνήσις ἐσκέπηται καὶ περὶ τῆς
μετασκευῆς καὶ ἀνακαινίσεως τῶν τριῶν θεωρη-
τικῶν «Σπετσῶν» «Υδρας» καὶ «Ψαρῶν», ἵνα
οὕτω ὁ στόλος μας ἐν περιπτώσει πολέμου κα-
τανυμαχῶν τὸν ἔχῃ δυνάμει νὰ διαθέσῃ καὶ
τὴν δευτέραν ἐφεδρικὴν μερίαν, ἥτις ἀναγκαιῶς
θὰ ἐκαλεῖτο πρὸς ὄρατον, καθ' ὃν χρόνον δὲ ἦτο
ἡναικαμένη ἡ μερία τῆς γραμμῆς νὰ πλεῖσθι
εἰς Ναύσταθμον διὰ νὰ ἐπισκευασθῇ τὰς ἐνδε-
χόμενας βλάβας τῆς. Μετὰ τοῦτο ὁ κ. ὑπουρ-
γὸς ἐξέθεσεν εἰς τὴν ἐπιτροπὴν τὰ διάφορα δια-
τάγματα τοῦ ὑπουργείου, τὴν προκήρυξιν τῆς

δημοπρασίας πρὸς τὰ ναυπηγεῖα κτλ. Ἡ ἐπι-
τροπὴ ἤκουσε μετὰ πολλῆς προσοχῆς τὰς ἀνα-
καινώσεις ταύτας τοῦ ὑπουργοῦ, ἀλλὰ εὐθὺς ὡς
ἐπεράτωσεν αὐτὰς ὁ κ. Κουμουνδούρος ἡ ἐπιτρο-
πὴ εὐρήθη ἐν πλήρει διαφωνίᾳ ὡς πρὸς τὴν τει-
αύτην ἐνεργείαν τοῦ ὑπουργείου. Καὶ πρῶτον
ἰσχυρίσθη ὅτι συμφώνως πρὸς τὸν νόμον τοῦ
ἰδρύματος αὐτῆς καὶ μόνῃ ὥρῃ νὰ γνωμοδο-
τήσῃ προκειμένου περὶ ναυπηγήσεως νέων σκα-
φῶν ὑποβάλλουσα ἔκθεσιν ἐκτενῆ πρὸς τὴν δι-
κητικὴν ἐπιτροπὴν τοῦ ταμεῖου ἧς προεδρεῖ
κατὰ νόμον ὁ πρόεδρος τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμ-
βουλίου. Καθ' ἃ λέγεται, ἡ ἐπιτροπὴ ὀφρεῖται
μὲν ἐπισθεν τοῦ νόμου διεμαρτυρήθη, ἐντὸς
τῶν ὁρίων ἐννοεῖται τοῦ ὀφειλουμένου σεβάσμου,
τὴν τειαυτὴν ἐνεργείαν, ἥτις εἴνεκεν νὰ ἀπαλ-
λωτρίσῃ αὐτὴν τῶν καθήκοντων. Ἡ ἐπιτροπὴ
ὑπέμνησεν ἐπ' εὐκαιρίᾳ ὅτι καὶ πρό τινας ἐρω-
τηθεῖσα ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου ἐξέφρασε τὴν γνώ-
μην ὅτι μὴ ὑπάρχοντες χρήματα ἐπαρκῆς ἐν
τῷ ταμεῖῳ τοῦ Στόλου πρέπει νὰ θεωρηταί
πρώτος πᾶσα σκέψις περὶ ναυπηγήσεως νέων
θεωρητικῶν. Ἐν σχέσει μὲ τοῦτο ἡ ἐπιτροπὴ ἀ-
νεμνήσθη καὶ τῆς ὑπογράφσεως, ἣν ἐκ τῆς δια-
θήκης τοῦ Ἀδριανῆος ἔχει τὸ ταμεῖον νὰ ναυπη-
γήσῃ ἐκ τοῦ κληροδοτήματος τοῦ ἀεικίμου ἡ-
δρὸς ἐκπαιδευτικῶν σκάφους πληροῦ καὶ τοῖς
ἄλλοις ἀντιτορπιλλικοῦ, παραστήσας ὅτι ἐνεκα
τούτου, μετὰ τὴν ἀφαίρεσιν τοῦ κληροδοτήμα-
τος Ἀδριανῆος, ἀπομένει ἐν τῷ ταμεῖῳ, πᾶσι μὴ
ἐπαρκῶν πρὸς ναυπήγησιν τῶν δωδεκά ἀντι-
τορπιλλικῶν. Ἐπικυρώθησεν ἐκ τούτου μακρά
συζήτησις, ἀντιπαλάχθησαν δὲ διάφοροι γνώμαι
καὶ σκέψεις καὶ ἐν τέλει ἡ ἐπιτροπὴ ἐπευλόγηθη
νὰ λάβῃ ὁριστικὴν ἀπόφασιν ἐν προσεγεῖ
συνεδρίᾳ.

ΑΛΒΑΝΙΚΟΝ ΛΕΞΙΚΟΝ

ΕΝ ἔργον, ἀληθῶς πολύτιμον, εἶδε προχθὲς
τὸ φῶς· τὸ Λεξικὸν τῆς Ἀλβανικῆς Γλώσσης
τοῦ Κ. Χριστοφορίδου, ὅστις ἐγεννήθη εἰς τὸ
Ἑλβασσὸν τὸ 1825, ἀπέθανε δὲ τὸ 1895, ἂ-
φοῦ μετέφρασεν ἀλβανιστὶ τὸ Εὐαγγέλιον καὶ
ἐξέδωκε καὶ ἄλλα βιβλία χρησιμώτατα, θεμε-
λιώσας οὕτως εἰπεῖν καὶ συμπληρᾶς γραμμα-
τικῶς τὴν μητρικὴν αὐτοῦ γλῶσσαν. Τὸ Λεξι-
κόν, τὸ ὅποion ἀφῆκεν ὁ Χριστοφορίδης ἀνέκδο-
τον—καὶ εἰς τὴν ἑκδοσὶν τοῦ ὁποῖοι τούτο ἐ-
γινε μόνον τὸ λάθος, ὅτι καὶ τυπογραφικῶς δὲν
τοῦ ἐδόθη ἡ μὲρὴ λεξικόν—καθόσον γνωρίζο-
μεν, εἶνε τὸ πρῶτον Ἀλβανοελληνικὸν Λεξικόν,
καὶ εἶνε τὸ πρῶτον συστηματικὸν καὶ ἐπιστη-
μονικὸν λεξικὸν τῆς Ἀλβανικῆς Γλώσσης ἐν
γένει. Εἰς τὸν πρόλογον τοῦ ἐκδοθέντος Λεξι-
κοῦ δικαίως λέγεται, ὅτι τούτο ἀπαρτίζεται
εἰς τὸ φῶς, οὐ μόνον ὡς χρέος ὀφειλόμενον πρὸς
τὴν μνήμην καὶ τὴν σφῆνιν τοῦ συγγραφέως,
ὅστις φιλοτιμῶς ἐργαζόμενος ἐκδόθησεν καὶ ἡ-
γάπησε τὸ εὐελεῖ γένος αὐτοῦ καὶ τὴν πατρίαν
φωνήν, ἀλλὰ καὶ ὡς πολύτιμον παιδαγωγικὸν
ὄργανον, μέλλον νὰ διδάξῃ τὸν γενναῖον ἀλβα-
νικὸν λαόν, διὰ τοῦ πρακτικοῦ παραδείγματος
καὶ τῆς ὁδηγίας τοῦ λογιστάτου τῶν τέκνων
τῆς, ὅτι μόνον τῇ ἀγωγῇ, τῇ χειραγωγείᾳ καὶ
τῇ ἐμπνεύσει τῶν ἑλληνικῶν γραμμάτων καὶ
τῆς ἑλληνικῆς γλώσσης, θὰ δυνήθῃ οὗτος σὺν
τῷ χρόνῳ νὰ συντάξῃ καὶ καταστήσῃ τὴν ἰδίαν
αὐτοῦ γλῶσσαν ἀληθῆς μητέρα ἰδίων, ἐξημε-
ρώσεως καὶ ἀνθρωπίνου λόγου καὶ πολιτισμοῦ.
Ἀλλὰ τὸ Λεξικὸν τοῦ Χριστοφορίδου ἡμεῖς θε-
ωροῦμεν ὡς παρόρμησιν καὶ ὡς ἀρετήριον καὶ
ὡς ἀπὸ τὴν παρὰκλινσιν πρὸς ὅλους τοὺς Ἑλλη-
νας, τοὺς ἔχοντας σχέσεις πρὸς τὴν πολιτικὴν
καὶ τὴν διπλωματικὴν καὶ τὴν δημοσιογραφικὴν
νὰ ἐκμύθῃ τὴν ἀλβανικὴν κατὰ βάθος. Εἶνε
ἀληθῶς ἀκατανόητον πῶς ἐν Κράτῳ, τοῦ ὁποῖο
βάσις τῆς ἐξωτερικῆς πολιτικῆς εἶνε ἡ συσσωμά-
τωσις μὲ τοὺς Ἀλβανούς, ὅπου ὁ Ἀλβανισμὸς
οὐκ εἶναι γένος, ὅπου ὁ κίνδυνος τοῦ σλαβικῶς
χειμαρρῶς ὡς τὸν νόμον τῆς ὑπερτάτης σωτη-
ρίας θέτει τὴν μετὰ τῶν Ἀλβανῶν συνεννόησιν,
δὲν γνωρίζουν ἀλβανικὰ, δηλαδὴ ἀρβανικά—
διὰ νὰ παραχθῶν ὅλοι οἱ διπλωματικοὶ μόνε-
λοι—οὕτε ὁ Διάδοχος τοῦ Θρόνου, οὐτε κανεῖς

πρίγκηψ, οὐτε κανεῖς πολιτευόμενος, οὐτε κανεῖς
διπλωματικὸς ἢ προξενικὸς. Τὰ γαλλικά, τὰ
ἀγγλικά καὶ τὰ γερμανικά εἶνε βεβαίως ἀρίστα.
Καὶ μάλιστα, ὅσοι δὲν ξέρουν, πρέπει νὰ τὰ
ξέρουν πολὺ καλλίτερα ἢ ὅσον συμβαίνει συ-
νηθὸς νὰ τὰ ξέρουν. Ἀλλὰ νὰ μὴ 'μυλῇ' κα-
νεῖς ἀρβανικά, καὶ μὴ ἡμπερὶ νὰ ἐπικαινω-
νίσῃ κανεῖς, ἐξ ὅσων ἐπρεπε νὰ ἡμπερῶν, ἀπ'
εὐθείας πρὸς τοὺς Ἀλβανούς καὶ πρὸς τὸ ἄλ-
θηνικὸν φρόνημα, τοῦτο εἶνε ἀσυγχώρητον. Εἶχε
παραθῇ πρό τινας καὶ εἰς αὐτὸ τὸ Πανεπιστή-
μιον νὰ ἰδρυθῇ ἑδρὰ τῆς Ἀλβανικῆς. Δὲν γνω-
ρίζομεν ἂν ἐπρεπε νὰ φθάσωμεν ἔως ἐκεῖ, ἀλλ'
ἡ ἐκδοσις τοῦ Λεξικοῦ τοῦ Χριστοφορίδου ἐ-
πρεπε νὰ γείνῃ ἀφορμὴ τῆς ἐγκαταστάσεως ἐ-
νὸς ἀλβανοδιδασκάλου εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Ἑ-
ξωτερικῶν.

Ἡρώτης τάξεως ἐπιτυχία Μακεδονικοῦ
σώματος ἐγνώσθη ἐνταῦθα σήμερον. Τὴν παρελ-
θούσαν Κυριακὴν συμμερία δολοφονῶν τοῦ κο-
μιτάτου διηυθύνθη εἰς τὸ χωρίον Νταούτμαλη
ἀπὸ 4 ὥρας τῆς Θεσσαλονικῆς, σκοπεύουσα
νὰ δολοφονήσῃ τοὺς ὁμογενεῖς καθ' ἣν ὥραν ἐκ-
κλιπάζοντο ἀκροφῶναι τῆς θείας λειτουργίας.
Εὐτυχῶς ὁμως ἐντὸς τῆς Ἐκκλησίας εὐρίσκειτο
καὶ μακεδονικὸν σῶμα, ὅπερ πληροφορηθὲν τὴν
ἐπιδρομὴν τῶν κριματιζήδων ἐξῆλθεν πάραυτα
τοῦ ναοῦ καὶ συνεπλάκη μετ' αὐτῶν βρεθόν-
των ἀπάντων τῶν χωρικῶν. Οἱ δολοφῶναι ἐπρά-
ψαν εἰς φυγὴν, ἀφοῦ ἀπώλεσαν ὀκτὼ συμμε-
ρίτας καὶ δύο σχηματικὸς κατοίκους ἐκ τοῦ
χωρίου Νταούτμαλη, οἵτινες ἐχρησίμευσαν αὐ-
τοῖς καὶ ὡς ὁδηγοί. Ἡ εἰδησις γνωσθεῖσα εἰς
τὴν Θεσσαλονικὴν καὶ τὰ περίχωρα ἀνεπέφωκε
τὸ φρόνημα τῶν ἡμετέρων. Ἐτερον Μακεδονικὸν
σῶμα ἐφύωνεν, εἰς οἰκίαν ἐν ἣ ἐτελείετο γάμος
13 κριματιζήδων.

Ἐκ Πετροπόλεως ἀγγέλλεται ὅτι ἡ
Ρωσία εἶνε διατεθειμένη νὰ προβῇ εἰς διαβή-
ματ' δι' ὧν νὰ ἐπιτύχῃ τὴν ἀκρόσιν τοῦ ἄρ-
θρου τῆς Βερνολίνης συνθήκης, τοῦ ἀφορῶντος
εἰς τὴν ἀπαγόρευσιν τῆς διαβάσεως Ρωσικῶν
πολεμικῶν διὰ τῶν Ἀδριατικῶν. Αἱ μεταξὺ
Γαλλίας, Γερμανίας καὶ Τουρκίας διαμειφθεῖ-
σαι διαπραγματεύσεις κατεδέχθησαν, ὅτι αἱ Δυ-
νήμεις οὐδεμίαν πρὸς τοῦτο ἢ ἀντιπᾶσαν ἀρ-
νήσιν. Μόνον ἡ Ἀγγλία ἀνθίσταται. Ἡ «Ἐ-
σπέρμης τοῦ Χρηματιστηρίου» τῆς Πετροπό-
λεως γράφει ὅτι ἡ φυλακίσις οὕτως εἰπεῖν, τοῦ
στόλου ἐν τῇ Μαύρῃ θαλάσσῃ ἀποτελεῖ ὑβρίν
διὰ τὴν Ρωσίαν, ἥτις μὴ οὐκ μικρά τις Δύ-
ναμις, δὲν δύναται νὰ νικήσῃ τὴν κηδεμονίαν
τῶν Δυνάμεων.

ΕΞΩΤΕΡΙΚΑ

Ἡ «Νόβογι Βρέμια» ἐπαναλαμβάνει διὰ
ζωήρων φράσεων τὴν ἀνάγκην τῆς ἀποστο-
λῆς καὶ τρίτης μερίδας τῆς Ἀποσταλῆς Ἀ-
νατολῆς καθ' ὅσον γράφει, ἡ Ρωσία πρέπει νὰ
ἀνακτήσῃ τὴν ἐπικράτησιν κατὰ θάλασσαν
πᾶσιν ὅσοις. Ὁ στόλος τῆς Βαλτικῆς εἶνε πολ-
λὸν μικρὸς παραβαλλόμενος πρὸς τὰς δυνάμεις
αἰτίας ἀναμένον· ἢ ἀντιμετασπίσωσιν αὐτὸν καὶ
ἀφοῦ ἐνισχυθῶν αἱ μερίαι τοῦ Πόρτ-Ἀρβουρ
καὶ τοῦ Βλαδιβοστόν. Ὁ στόλος τῆς Μαύρης
Θαλάσσης δὲν πᾶσιν ὅσοις νὰ διέλθῃ τὰ Δαρ-
δανέλλια καὶ τὴν διώρυγαν τοῦ Σουέζ. Οὐδὲ
συνικὴ δὲν νὰ ἀπολεσθῇ. Καὶ ἡ «Βιετμό-
στα» γράφει ὅτι εἶνε καιρὸς νὰ λυθῇ τὸ ζήτη-
μα τοῦ στόλου τῆς Μαύρης Θαλάσσης ὅστις δὲν
πρέπει νὰ μείνῃ ἀκίνητος μέχρι τέλους τοῦ πο-
λέμου.

— Τὸ Ρωσικὸν ναυαρχεῖον ἐφαίνει ὅτι ὁ Ἰά-
πων ναύαρχος Οὐρίου δικίων στόλον ταχυ-
πλοῦν καταδρομικῶν καὶ ἀντιτορπιλλικῶν θὰ
μεταβῇ πρὸς συνάντησιν τοῦ στόλου τῆς Βαλτικῆς
πρὸς τὴν καταπλῆξιν εἰς τὴν Σιντικὴν θάλασ-
σαν. Συνεπεῖθ' ἐπ' ἀνακλιπόμενον παραστάσεων
τῆς Ἰαπωνίας ἡ Ἀγγλία ἀπεράσισε νὰ ἐμπο-
δίσῃ τὴν παράδοσιν ἀγγλικῶν ἀνδράκων εἰς τὸν
ρωσικὸν στόλον. Αἱ ἀρχαὶ τοῦ Κάρδιφ διετάχ-
θησαν νὰ παγερῶσιν εἰς ἐν ἀνθρακῶρον γερ-

μανικῶν, ὅπως φροτώσῃ. Ὁλαχορροῦθ' δὲ πᾶς
ἀπόπλους μεταγωγικῶν ἀνδράκων, ἂν μὴ ἐξα-
κρίβωθῃ ὁ πότος τοῦ προορισμοῦ τοῦ φορτίου.

— Κατὰ ἐπιστομὴν τηλεγράφημα ἐκ Βελι-
γραδίου, ἡ ὑπουργικὴ κρίσις ἐν Σερβίᾳ ἐληξεν.
Οἱ ριζοσπάσται καὶ οἱ ἀνεξάρτητοι ἀπεχώρη-
σαν. Τὸ ὑπουργεῖον ἐχηματίσθη ὑπὸ τὴν προ-
εδρίαν τοῦ Γρουῖτες, παραμένοντος εἰς αὐτὸ
καὶ τοῦ Πάσιτς, ὑπουργοῦ τῶν Ἐξωτερικῶν.
— Τὸ πρακτορεῖον Καβᾶς ἔλαβε ἐκ Τόκιο
τὸ ἐξῆς τηλεγράφημα: Κινητὴ γενικὴ ἐπιθεσις
κατὰ τοῦ Πόρτ-Ἀρβουρ ὁργανώθη κατὰ τὰς
τελευταίας δύο ἡμέρας. Στρατὸς καὶ στόλος
συνέπραττον. Ὁ στρατὸς κατάρωσε νὰ κατα-
λάβῃ ὁχυρώματα τινα. Ὁ ὑπὸ τὸν Τόγκο στό-
λος ἐνέηργησεν ἐπιτυχήματα. Ὁ ἀπὸ Ἑβρας
καὶ ἀπὸ θαλάσσης βομβαρδισμὸς ὑπῆρξε τῶσον
σφοδρὸς καὶ τὸ πῦρ τῶσον εὐτόχον, ὥστε ἀλη-
θῆς βροχὴ δόιδων ἐπέσεν ἐπ' αὐτὸν εἰς τὸν λι-
μῆνα τοῦ Πόρτ-Ἀρβουρ ἀπομένοντων ρωσικῶν
θεωρητικῶν. Εἰς αὐτῶν ἡ «Πουλτάβα» κατε-
τελευτήθη, σωθέντος ὅμως τοῦ πληρώματος, ὡς
φαίνεται. Τὸ «Ρετζιβάν» τὸ ὅποion εἶχε βλα-
βῇ κατὰ τὴν πρῶτην ἐπιθεσιν τοῦ τορπιλλικοῦ
στόλου τῆς Ἰαπωνίας, ἅμα τῇ κηρύξει τοῦ
πολέμου, ἐπιδιορρωθὲν ἐκτοτε, ὑέστη ἐκ τοῦ
βομβαρδισμοῦ ἀβάριας σημαντικότητας καὶ
κατέστη ἄχρηστον. Αἱ εἰδησεις α

κατόπιν δὲ ὁ κ. Καζανόβα θ' ἀναχωρήσῃ συναποκομίζων καὶ τὸ μηχανήμα τῆς περιτυλίξεως τῶν κλήρων, ἀφίνων ἐδῶ μόνον τὴν κληρωτίδα.

— Ἰνα ἐξασφαλισθῇ πλήρης ἡ ἐπιτυχία τῆς ἐν τῷ Β. Θεάτρῳ δοθησομένης τῆς μεταπροσεχῆς Σάββατον τῇ πρωτοβουλία τοῦ Βασιλέως μεγάλης παραστάσεως ὑπὲρ τῶν θυμάτων τῆς Μακεδονίας, ἡ Α. Μ. κατήρτισεν ἐπιτροπὴν, εἰς ἣν ἀνέθεσε τὴν διοργάνωσιν αὐτῆς. Ἡ ἐπιτροπὴ ἀπετελέσθη ἐκ τῶν κ. κ. Κ. Σημαντήρα, προέδρου τοῦ Ἀρείου Πάγου, Σ. Στρίτ διεικμητοῦ τῆς Ἑθνικῆς Τραπεζῆς, Σ. Λάμπρου, πρυτάνεως τοῦ Πανεπιστημίου, Τ. Ἀργυροπούλου, προέδρου τοῦ Παιδαγωγικοῦ καὶ Α. Κρασσά, προέδρου τῆς Ἀθηναϊκῆς Λέσχης. Ἡ ἐπιτροπὴ συνελθοῦσα ἀπηύθυνεν ἑκκλησίαν θερμότητι πρὸς τοὺς κατοίκους τῆς Πρωτευούσης ἐπικαλουμένη τὴν συνδρομὴν αὐτῶν ὑπὲρ τῶν δεινοπαούντων ἀδελφῶν Μακεδόνων.

— Ἐξακολουθοῦν ἀκαταπαύστως αἱ ἀνσκαφαὶ εἰς τὴν εἰσοδὸν τοῦ Παναθηναϊκοῦ Στάδιου πρὸς ἀνακάλυψιν τῶν προπυλαίων αὐτοῦ. Μέχρι τοῦδε ἀπεκαλύφθησαν πλείους κίονες κατὰ μῆκος τῆς κυρίας εἰσοδοῦ τοῦ Σταδίου, οὕτως ὥστε ὁλονὲν ἐνισχύεται ἡ πεποίθησις ὅτι πρόκειται πλέον περὶ τῶν προπυλαίων αὐτοῦ. συνεπῶς τὸ ζήτημα ἐφ' οὗ ἐδιεζήσαντο αἱ γνώμαι τῶν ἀρχαιολόγων θὰ λυθῇ ἀσφαλῶς.

— Ὑπὸ τῆς Πρυτανείας τοῦ Πανεπιστημίου ἀπεστάλησαν προχθὲς εἰς τὸ ταμεῖον τοῦ Ἑθνικοῦ στόλου 19 χιλιάδες δραχμαὶ ἀτίμιες ἔχουν συλλεγῇ εἰς παρελθόντα ἔτη. Ἐκτὸς τούτου ὁ πρύτανης κ. Λάμπρος κατήρτησεν ἐπιτροπὴν ἐπιτροπὴν ἐκ φοιτητῶν ἥτις θὰ περιέλθῃ τὰς σχολὰς πρὸς συλλογὴν ἐράνων ὑπὲρ τοῦ στόλου. Ἐλπίζεται ὅτι καὶ ἐκ τούτων θὰ ἀποτελεσθῇ σεβαστὸν ποσόν. Τὸ ὑπουργεῖον τῆς Πικίδας ἐνέκρινεν ἐπίσης τὴν ὑπὸ τῆς πρυτανείας αἰτηθεῖσαν πίστωσιν διὰ τὴν ἀγορὰν 2,000 λαχείων τοῦ στόλου.

— Κατὰ πίνακα δημοσιευθέντα εἰς τὸ χθεσινὸν φύλλον τῆς «Ἐφ. τῆς Κυβερνήσεως», μέχρι τοῦ μηνὸς 9bris ἐξήχθησαν κατ' ἐπικρατίας τὰ ἐξῆς ποσὰ σταφιδόκαρπου. Ἐς τὴν Ἀγγλίαν 88,294,580. Ἀμερικὴν 11,294,580, Ὀλλανδίαν 13,650,008, Γερμανίαν 18,898,580, Αὐστρίαν 4,610,542, Αὐστραλίαν 4,703,336, Γαλλίαν 347,306, Ἰταλίαν 202,242, Ἀφρικὴν 107,008, Ρωσίαν 27,781, Ρουμανίαν 12,304, Τουρκίαν 3,949, Αἴγυπτον 12,497, εἰς τὰς Ἰνδίας 53,913 καὶ τὸ Βέλγιον 214,402. Ἦτοι ἐν συνόλῳ ἐξήχθη 143,123,072 λίτραι σταφίδες, ἐνῶ τὸ ἀντίστοιχον χρονικὸν διάστημα τοῦ 1903 εἶχον ἐξαχθῇ 171,108,822 λίτραι.

— Ὡρισμένως πλέον ἐγνώσθη ὅτι ὡς ὑποψήφιος διὰ τὸ ἀξίωμα τοῦ Προέδρου θὰ ὑποδειχθῇ ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως ὁ ἐκ Λεβαδείας βουλευτὴς κ. Μπουφίδης ἀποδεχθεὶς τὸ ἀξίωμα τοῦτο. Μέχρις τῆς ἐσπέρας τῆς Κυριακῆς ἡ Κυβέρνησις ἐλπίζει ὅτι θὰ ἔχουν συγκεντρωθῇ ἐνταῦθα πάντες οἱ φίλοι τῆς εἰς τὸν ὅσον ὥστε τὴν Δευτέραν νὰ κατορθωθῇ νὰ προβῇ ἡ Βουλὴ εἰς τὴν ἐκλογὴν τοῦ προέδρου αὐτῆς. Αἱ προσκλήσεις διὰ τὴν συνεδρίασιν τῆς Δευτέρας θὰ διανεμηθῶν πρὸς τοὺς ἐνταῦθα βουλευτάς τὴν πρωίαν τῆς Κυριακῆς.

— Ἠγγέλθη χθὲς ἐξ Ἀλεξανδρείας, ὅτι οἱ δικασταὶ τοῦ μικτοῦ Πρωτοδικείου τῆς Μανσούρας συνελθόντες πρὸς ἐκλογὴν ἀντιπροέδρου, τοῦ τῶς τοιούτου μετατεθέντος εἰς Ἀλεξανδρείαν, ὑπέδειξαν παμψηφεί τὸν Ἑλληνα δικαστὴν κ. Σωτήριον Μπουφίδην, καὶ τοι οὗτος κατὰ χρόνον ὑπηρεσίας εἶναι ὁ νεώτερος ὢλων, μόλις πρὸ ὀλίγων μηνῶν διωρισθείς.

— Τὸ ὑπουργεῖον τῶν Στρατιωτικῶν ἀπεφάσισε νὰ προβῇ εἰς προμήθειαν νέων πτύων καὶ σκαπανῶν διὰ τὸ σύνταγμα τοῦ μηχανικοῦ, καθόσον ἅπαν τὸ εἰς ταῦτα εἶδη ὑλικὸν τοῦ ἐφοθῆναι ἐκ τῆς πολυκαιρίας.

— Ὁ προσωρινὸς πρόεδρος τῆς Βουλῆς κ. Τρυφὸς ἀπέστειλε χθὲς τὴν ἐσπέραν τηλεγραφικὰς προσκλήσεις πρὸς πάντας τοὺς ἐν ταῖς ἐπαρχίαις φίλους τῆς Κυβερνήσεως βουλευτάς, δι' ὧν ἐκάλεσεν αὐτοὺς ὅπως ἐπισπεύσωσι τὴν εἰς Ἀθήνας ἀφίξιν των ἐντὸς τῆς ἐβδομάδος

ταύτης καθ' ὅσον τὴν προσεχῇ Δευτέραν θὰ ἐνεργηθῇ ἡ ἐκλογὴ τοῦ ὀριστικοῦ προέδρου τῆς Βουλῆς.

— Ἡ Α. Μ. ὁ Βασιλεὺς εἰς ἀξίωματικὸν τοῦ Ναυτικοῦ παρακολούθησαν τὰ ταξείδιον τῆς Μοίρας εἰς Αἴγυπτον καὶ παρουσιασθέντα χθὲς ἐνώπιόν Του ὁμιλῶν περὶ τοῦ ἐνθουσιασμοῦ τῶν ἐν Αἴγυπτῳ ὁμογενῶν ἐπὶ τῷ κατὰ πλῆθος στόλου εἶπεν ὅτι δὲν ἀμφέβαλλεν ὅτι θὰ ἀπεδείκνυν καὶ εἰς τὴν περίστασιν ταύτην τὰ πληροῦντα αὐτοὺς πατριωτικὰ αἰσθήματα.

— Ὁ μικρὸς Πρίγκηψ Γεώργιος, υἱὸς τοῦ Διαδόχου, ἤρξατο χθὲς τῶν μαθημάτων τῆς Πειραματικῆς Φυσικῆς.

— Τὸν διδάσκει ὁ καθηγητὴς τοῦ Πανεπιστημίου κ. Ἀργυρόπουλος.

— Τὰ μαθήματά του θὰ ἐξακολουθήσῃ φοιτῶν εἰς τὸ Πανεπιστήμιον.

— Χθὲς κατὰ τὴν πρώτην του ἐναεξίν ἐπεσκέφθη καὶ τὸν κ. Πρύτανη.

— Εἰς τὸ μάθημα τῆς ἱστορίας ὁ μέλλων Διάδοχος ἔχει καθηγητὴν τὸν κ. Γεννηματῶν.

— Ὅστις ὅμως ἤδη ἀνεχώρησεν εἰς Γερμανίαν καθ' ὅσον ἀντικαθίστα ὁ ὑπάρχων κ. Καλλιπίνης.

— Αἱ ἐκπτώσεις τῶν τιμῶν εἰς τὸ Ὁδεῖον διὰ τοὺς φοιτητάς καθωρίσθησαν ὑπὸ τοῦ διευθυντοῦ κ. Νάζου.

— Κατὰ τὴν ἀνακοίνωσιν τὴν ὁποίαν ἔκχευε χθὲς εἰς τοὺς φοιτητάς ὁ κ. Λάμπρος τὸ εἰσιτήριο διὰ τοὺς φοιτητάς εἰς τὰς συναυλίας ὠρίσθη εἰς μίαν δραχμὴν.

— Ἡ ἀπόφασις αὕτη τοῦ κ. Νάζου ἐτοιχοκολλήθη εἰς τὰ προπύλαια διὰ νὰ λάβουν γνῶσιν τούτου οἱ φοιτηταί.

— Ὑπὲρ τοὺς 15 πύσσοντες ἐκ λύσεως νοσητέονται εἰς τὸ Λυσιαστρεῖον Πιτυοῦκη.

— Χθὲς εἰσῆχθησαν πρὸς θεραπείαν καὶ τρεῖς ἀδελφοὶ ἐκ Κορίνθου δηχθέντες ὑπὸ τῆς ἡμῖνου των-

ΔΙΑΦΟΡΑ

«Ἀνηγγέλλθησαν ἐκ Κονίτης αἱ ἀρραβῶνες τοῦ κ. Θωμᾶ Γ. Τσιγαρίδα βιομηχάνου, μετὰ τῆς δεσποινίδος Οὐρανίας Χρήστου Παπαϊωάννου ἀνηκούσης εἰς ἑγκρίτην τῆς Κονίτης οἰκογενείας.»

— Ἐκ Κονίτης ἐπίσης ἀνηγγέλλη ἡ στέψις τοῦ γωιστοῦ εἰς ἅπασαν τὴν ἐπαρχίαν Κονίτης φαρμακεμποῦ κ. Λάμπρου Κωνσταντίνου Λαμπροῦ μετὰ τῆς ζηλωτᾶ φερύτης προτερήματα Καλυψοῦς Κ. Δούκα κόρης τοῦ ἐξ Ἀρταίτης κ. Δούκα.

— Μετὰ χάρις ἐχαιροῦμεν τὸν ἀφιχθέντα ἐκ Νίστης τῆς Σεβίλλης φίλον κ. Χρήστον Ταλιούρη ὅστις καὶ ἀνεχώρησε προχθὲς εἰς Ἀλγερὴν τοῦ Ζηγορίου.

— Ἀφίχθεις ἐκ Δεδεογῆς ἀπῆλθεν εἰς Νεγάδες ὁ κ. Παναγιῆς Βουλιτωτής.

— Διῆλθον καὶ κατέλυταν εἰς τὸ ἐν Πειραιεὶ Ἡπειρωτικὸν Ξενοδοχεῖον «Ρωσσία» τοῦ κ. Μ. Παναγιῆ κατὰ τὴν λήξαντα ἐβδομάδα προσερχόμενος ἐξ Ἀλεξανδρείας διὰ Ρωσσίαν ὁ ἐκ Μπουλταί Θεοφάνης Εὐνός. Ἐξ ἰωνικῶν διὰ Δεμίρις τὸ κ. Μίν. Δημολύτης μετὰ τῶν δύο ἀνεψιῶν του. Ἐκ Θεσσαλονίκης διὰ Σουδανὰ ὁ κ. Κ. Μπάντος. Ἐκ Ἀλγερῆς διὰ Θεσσαλονίκην οἱ κ.κ. Κ. Μιχαήλ, Δ. Χρήστου, Μιχ. Ζωγᾶ καὶ δι' Ἀλεξανδρείαν ὁ κ. Εὐθ. Παπασταθίου. Ἐκ Ρωμανίας διὰ Βουκουρεστίου ὁ σεβαστὸς γέρον κ. Μηχαηλίδης. Ἐκ Καβάλλας διὰ Φραγκιάδας ὁ κ. Στέφ. Τζήρκας καὶ ἐκ Πραβίου διὰ Λιακτεῖς ὁ κ. Ἀλκ. Τόλης.

— Μετ' ὅλι σήμερον ἐνταῦθα διαμονὴν παρὰ τῇ οἰκογενείᾳ τοῦ κ. Γιαννοπούλου τῶς Προξένου, ἀπῆλθεν εἰς Πρέβεζα ἡ εἰσιτίας κ. Εὐθελίας, ἀδελφῇ τοῦ Μητροπολίτου Πρεβέζης κ. Δωροθέου.

— Μετ' εὐλόγου εὐχαιροῦμεν τὴν ἐκδοτὴν ἀπαλλακτικῶν βουλευμάτων διὰ τὴν γενομένην σκευὴν κατὰ τοῦ ἐν Πειραιεὶ κ. Μάνθου Παναγιῆ καλλιτέστη ἡμῶν φίλου καὶ πατριώτου, οὗ ἡ εὐδοκίμος αὐτοῦ ἐργασία ἦν κάρφος τῶν ὀρθωμάτων τῶν ἀνδρῶν συκοφαντῶν του.

ΑΔΕΛΦΟΓΡΑΦΙΑ

— Δημ. Μ. Νάσου, Εὐχαριστοῦμεν. Σὺς ἐγράψαμεν—Κ. Ιω. Χαστούμ. ὁ αὐτὸς.—Θ. Β. Βαυβέλλας. Καλῶς ἦλθε ἀπὸ τὸν νέον κόσμον. Πιπρήσαμεν ἀληθῶς διὰ τὴν μακρὰν ἐξορίαν. Σὺς ἀποστέλλομεν—Θ. Κ. Λεωφάν. Διπλοῦμεθα πάρεχ' πολὺ. Δὲν ἠννοήσαμεν διὰ ποῦν λόγον, διότι δὲν ἐγράψες τὰ αἰτία. Πρῶτον ὅπως ἐγράψεν ὁ κ. Α. τίποτε ἄλλο.—Ἀδελ. Στ. Φιλαδέλφειαν (Ἀμερικῆς) εὐχαριστοῦμεν ὑμᾶς τε καὶ τ.λ.—Στ. Π. καὶ Ἀδ. Κ. Καβαίλα. Σὺς εὐχαριστοῦμεν.—Δ. Ν. Ἐνταῦθα. Βεβαίως ὁ κ. Χρηστοδασίλης ἐτοιμάζει Χριστουγεννιάτικο διὰ τοὺς ἀναγνώστας ἀπὸ ὅλοι τοὺς περιμένον.—Α. Κ. Παῖρα. Καλὰ σοὺ ἔκαμε, διότι εἶται καὶ σὺ ἐροκέφαλος ὅλο τὰ ἴδια κοπανίζεις. Βρὲ εὐλογημένε δὲν σοὺ εἶπα τόσας φράσεις; Τί θέλεις νὰ ἀνακατεύσεις ἐκεῖ ποῦ δὲν εἶνε δουλειά σου

ΤΡΑΠΕΖΑ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΚΗΣ ΠΙΣΤΕΩΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἰδρυθεῖσα τῷ 1873

Ἔδρα ἐν ἐν Ἀθήναις

ὑποκαταστήματα ἐν Πειραιεὶ, Πάτραις καὶ Βόλῳ.

Κεντρικὸν ἀποκατάστημα ἐν Κων/πόλει

Ἀγοραπωλησίαι Συναλλάγματος καὶ Χρυσοῦ.—Ἐκδόσεις ἐπιταγῶν καὶ πιστωτικῶν ἐπιστολῶν ἐπὶ τοῦ ἐσωτερικοῦ καὶ ἐξωτερικοῦ.—Ἐξπράξεις γραμματίων, ἐπιταγῶν, φορτωτικῶν, τοκομεριδίων κτλ. Ἀνοιγμα τρεχομένων λογαριασμῶν.—Ἀγοραπωλησίαι τίτλων ἐνταῦθα καὶ ἐν τῷ ἐξωτερικῷ.

Τὰ ἐμπορικὰ τμήματα.

Τῆς Τραπεζῆς ἀναλαμβάνουσι παντὸς εἶδους ἐμπορικὰς ἐργασίας διὰ λογαριασμὸν τῶν πελατῶν αὐτῆς.

Καταθέσεις

Δέχεται καταθέσεις εἰς πρώτην ζήτησιν 3 ο/ο
εἰς τὰς μετα τρεῖς μῆνας 3 1/4 ο/ο
εἰς τὰς μετα ἕξ » 3 1/2 ο/ο
εἰς τὰς μετα ἑπτὰ » 4 ο/ο
εἰς τὰς μετα ὀκτὼ » 2 ἐνν καὶ ἐπ. 5 ο/ο

Ἡ ΤΡΑΠΕΖΑ δέχεται καταθέσεις εἰς Τραπεζογραμμάτια, εἰς ἐπιταγὰς ἐπὶ Γαλλίας καὶ Ἀγγλίας καὶ εἰς χρυσόν. Εἰς ἐπιταγὰς καταθέσεις ὡς καὶ οἱ τόκοι αὐτῶν ἀποδίδονται δι' ἐπιταγῶν. Πάντα τὰ δικαιώματα χαρτοσήμου ἐπιβαρύνουσι τὸν καταθέτην. Αἱ εἰς χρυσὸν καταθέσεις ἀποδίδονται εἰς τὸ νόμισμα εἰς ὃ ἐγένετο ἡ κατάθεσις. Διὰ καταθέσεις εἰς πρώτην ζήτησιν πᾶσιν ὑπερβαίνοντων δραχμῶν ἢ φράγκα 100,000 ἡ Τράπεζα πληρώνει 2 ο/ο.

Ταμειευτήριον.—Γίνονται δεκταὶ καταθέσεις εἰς πρώτην ζήτησιν 4 ο/ο.

Πώλησις ληξιπρόθεσμων ὁμολογιῶν Ἑθνικῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος 2 1/2 ο/ο Δάνειον Κτηματικῆς Πίστεως 1904 μὲ μνημιαίας πενταδράχμους δόσεις καὶ μὲ παραχώρησιν ὑπὲρ τοῦ αγοραστοῦ ὁλοκληρῶν τῆς τύχης καὶ τῶν τοκομεριδίων ἀπὸ τῆς καταβολῆς τῆς πρώτης δόσεως.

ΕΘΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἐντόκοι καταθέσεις

Ἡ Ἑθνικὴ Τράπεζα δέχεται ἐντόκους καταθέσεις εἰς τραπεζικὰ γραμμάτια καὶ εἰς χρυσόν ἢ τοὶς εἰς φράγκα καὶ λίρας στερολίνας ἀποδοτέας εἰς ὁρισμένην προθεσμίαν ἢ διαρκεῖς. Αἱ εἰς χρυσὸν καταθέσεις καὶ οἱ τόκοι αὐτῶν πληρώνονται εἰς τὸ αὐτὸ νόμισμα εἰς ὃ ἐγένετο ἡ κατάθεσις, εἰς χρυσόν ἢ δι' ἐπιταγῆς ὕψους (chèque) ἐπὶ τοῦ ἐξωτερικοῦ καὶ ἐπιλογὴν τὸν ὁμολογιούχου. Τὸ κεφάλαιον καὶ οἱ τόκοι τῶν ὁμολογιῶν πληρώνονται ἐν τῷ Κεντρικῷ Καὶ τῷ ὑποκαταστάσει καὶ τῇ αἰτήσῃ τοῦ καταθέτου ἐν τοῖς ὑποκαταστάσεσι τῆς Τραπεζῆς ἐν Κερκύρᾳ δὲ Κεφαλληνίᾳ καὶ Ζακύνθῳ διὰ τῶν ἐκεῖ ὑποκαταστημάτων τῆς Ἑθνικῆς Τραπεζῆς.

Τόκοι τῶν καταθέσεων

1 1/2 τοῖς ο/ο κατ' ἔτος διὰ καταθ. 6 μην. τουλ.
2 » ο/ο » » 1 ἔτους »
2 1/2 » ο/ο » » 2 ἐτῶν »
3 » ο/ο » » 4 ἐτῶν »
4 » ο/ο » » 5 ἐτῶν »

Αἱ ὁμολογίαι τῶν ἐντόκων καταθέσεων ἐκδίδονται κατ' ἐκλογὴν τοῦ καταθέτου ὀνομαστικῶς ἢ ἀνώνυμοι.

ΡΑΦΙΕΟΝ ΑΔΕΛΦΩΝ ΜΑΓΓΟΥ

6 — Ὁδὸς Γεωργίου Σταύρου — 6

Εἰλικρινὴς ἐργασία καὶ τιμαὶ λογικαί. Πλουμὰ παρκαταθήκη ὑφασμάτων Ἀγγλίας καὶ Γαλλίας. Κατασκευάζονται ὁλόκληρα κιστούσια. Ἀδιαβροχὰ δραχ. 35 καὶ ἄνω.